

Neprodat víru ve chvíli krize

Kázání papeže Františka z Domu sv. Marty, 2.5.2020

... Krize je chvíle volby, moment, který nás staví před rozhodnutí, jež musíme učinit. Všichni jsme v životě měli a budeme mít chvíle krizí. Rodinné krize, manželské, sociální, pracovní, spousta krizí... Také tato pandemie je chvíle sociální krize.

Jak reagovat v této chvíli krize? Tehdy „mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili.“ Ježíš se rozhodne položit apoštolům otázku: „I vy chcete odejít? Rozhodněte se.“ A Petr podruhé vyznává: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží!“ (srov. Jan 6,67–69). Petr vyznává jménem Dvanácti, že Ježíš je Svatý Boží, Syn Boží. V prvním vyznání řekl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha“ (Mt 16,16), ale jakmile Ježíš začal mluvit o svém blížícím se utrpení, Petr mu odporuje: „Ne, Pane, to ne!“. A Ježíš mu to vytká. Nyní je Petr trochu zralejší a neodporuje. Nechápe, o čem mluví Ježíš, když říká: „jíst tělo a pít krev“. Nechápe, ale důvěřuje Mistrovi. Důvěřuje a podruhé vyznává: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života.“

Toto nám všem pomůže, jak žít ve chvílích krize. V naší vlasti je jedno přísloví, které praví: „Když jedeš na koni přes řeku, nikdy neměň koně uprostřed.“ Ve chvílích krize být velice pevný v přesvědčení víry. Ti, kteří odešli, změnili koně a hledali jiného mistra, který by nebyl tak tvrdý, jak o něm prohlásili. Ve chvíli krize je třeba vytrvalosti a ztišení. Setrvat pevně tam, kde jsme. Není to doba na změny. Je to chvíle věrnosti, věrnosti Bohu, věrnosti tomu, co jsme zvolili před tím, a také chvíle pro obrácení, protože věrnost nám vnukne, co změnit k dobrému a nevzdát se dobru.

Chvíle pokoje a chvíle krize. My křesťané se máme naučit zacházet s obojím. Jeden duchovní otec říká, že krize je procházení ohněm s cílem nabrat sílu. Kež nám Pán sešle Ducha svatého, abychom dovedli odolat pokušením ve chvílích krize, abychom uměli být věrní tomu prvotnímu s nadějí, že pak nadejde chvíle pokoje. Pomysleme na svoje krize, v rodině, v městské čtvrti, krize v práci, sociální krize ve světě, ve vlasti – je tolik krizí...

Kež nám Pán dá sílu, abychom ve chvíli krize neprodali víru.

Zdroj: <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=31029>.

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Duben 2021 • Ročník 14 • Neprodejně

Úvodní zamyšlení

„... Ježíš je jediným mostem mezi smrtí a životem.“

(Bernhard Meuser, Kurz víry, s. 64)

Aktuálně

Dle epidemiologické situace budou nadále platit omezení také pro katolické bohoslužby. V každém kostele lze obsadit jen stanovený počet míst k sezení, a to za dodržení hygienických pravidel platných kvůli šíření koronaviru: nošení respirátorů nebo nanoroušek, dezinfekce rukou, 2m rozestupy.

Vaši účast (její změnu) na sobotních, nedělních a svátečních bohoslužbách je proto vhodné domluvit přímo s P. Vítem Machkem přes telefon 721 785 534 telefonicky nebo poslat SMS.

Mše svaté v **Domově pro seniory U Pramene Louny** budou obnoveny po skončení zákazu návštěv.

Minimálně za zamyšlení stojí **Třeboňská výzva** katolíků k situaci v našem státě, více viz v dokumentu na web stránkách třeboňské farnosti: http://trebon.farnost.cz/Trebonska-vyzva_Velikonoce-2021.pdf.

Na Velký pátek 2. dubna 2021 je vyhlášena sbírka na *Jeruzalémský Boží hrob* ve Svaté zemi.

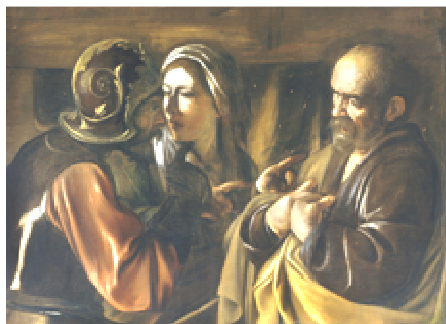
Každou sobotu od 18:00 (kromě Bílé soboty 3.4.2021) se pravidelně koná **v kostele sv. Jakuba v Cítolibech** mše svatá s nedělní platností.

Velikonoční, nedělní a sváteční bohoslužby

- 1.4.2021 ZELENÝ ČTVRTEK**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
Poslední večeře Ježíše Krista.
Památka ustanovení mše svaté.
- 2.4.2021 VELKÝ PÁTEK**
Děkanský kostel sv. Mikuláše
Křížová cesta v 15:00.
Svátost smíření od 16:00.
Den umučení Ježíše Krista – obřady v 17:30.
Uctívání svatého kříže.
Adorace u Božího hrobu.
- 3.4.2021 BÍLÁ SOBOTA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – *otevřen od 8:00.*
Tichá individuální adorace u Božího hrobu
(přítomna služba dle domluvenému seznamu) po celý den.
Děkanský kostel sv. Mikuláše
VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
JEŽÍŠE KRISTA
Slavná mše svatá v 19:00.
Žehnání ohně a velikonočního paškálu,
četba z Písma svatého, obnova křestního vyznání.
-
-
- 4.4.2021 BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ**
SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 10:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 11:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
- 5.4.2021 VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
- 8.4.2021 ČTVRTEK VELIKONOČNÍHO OKTÁVU**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 11.4.2021 2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 18.4.2021 3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 10:30.
Kaple sv. Vojtěcha v Třeboci – Poutní mše sv. ve 14:30.
Kostel sv. Vavřince v Černčicích – Mše svatá v 16:00.
- 23.4.2021 SVÁTEK SV. VOJTĚCHA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
- 24.4.2021 SOBOTA 3. VELIKONOČNÍHO TÝDNE**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá v 14:00.
- 25.4.2021 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 29.4.2021 SVÁTEK SV. KATEŘINY SIENSKÉ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.

Do toho mi, Bože, nemluv...

autor BF, převzato z <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne>

„Kdo tvrdí: ‚Znám Boha‘, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.“ (viz 1 Jan 2,4–5)

„Chodím do kostela každou neděli, pracuji jako dobrovolník, starám se o rodinu... Žiji svůj život tak, jak nejlépe dokážu.“ Navenek je vše v pořádku. Nemám ale i já náhodou některé oblasti, do kterých mi nemá nikdo co mluvit? Do kterých nepouštím nikoho a zvláště ne Boha?

Proč Bůh nemá v některých oblastech našeho života místo? Nebojíme se, že když Jeho světlo ozáří náš život, tak zjistíme, že nejsme tak dokonalí, jak jsme si mysleli? Že možná zjistíme, že jsme v něčem lháři?

Když se ale obrátíme k Bohu čelem a přizveme ho do našeho života, do našich poklesů, starostí nebo strachů, může postupně bourat každou lež i nepravost. Může nás zbavovat těžkého jha, které si neseme. Strhávání našich masek a převleků ale může i bolet. Místo nich ale dostaneme šanci konečně ukázat naši pravou tvář, být sami sebou a stát se svobodnými před Boží tvář.

Zachováme-li Jeho přikázání, není možné, abychom žili dále ve lži. Pravda nás osvobodí a Boží láska je všemocná. Nebojme se a odhalujme před ním to, o čem si myslíme, že musí raději zůstat skryto...

Zdroje: <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/do-toho-mi-boze-nemluv>; Autor: Caravaggio. The Denial of Saint Peter, 1610. Volné dílo. Dostupné z: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/79/The_Denial_of_Saint_Peter-Caravaggio_%281610%29.jpg

Základy křesťanské víry / Zmrtvýchvstání

R. D. Mgr. Jan Kabeláč

O této události referují velikonoční zprávy čtyř evangelií, několik míst u Pavla a řeči ve Skutcích apoštolů. Všem těmto zprávám je společné jednoznačné vyznání: Ježíš, muž z Nazareta, žije.

Podle evangelisty Lukáše se Ježíš ukázal v neděli večer shromážděným učedníkům a „řekl jim: ‚Pokoj vám!‘ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: ‚Proč jste rozrušení a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.‘ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a (jen) se divili. Proto se jich zeptal: ‚Máte tady něco k jídlu?‘ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl.“ (Lk 24,38–43)

Prokazatelně nejstarší svědectví o zmrtvýchvstání nacházíme v dopise apoštola Pavla Korint'ánům (1 Kor, 15,3), který byl napsán kolem r. 56. Text dopisu uvádí celou řadu svědků: apoštol Petr a potom 11 ostatních učedníků, dále se Ježíš zjevil více než pěti sům bratří najednou, potom Jakobovi a všem apoštolům, nakonec také Pavlovi. Výslovně se říká, že většina těchto svědků ještě žije. Nemusíme se tedy spoléhat na svědectví jediného člověka, nebo několika málo lidí. V době sepsání dopisu bylo ještě možné dotázat se jich. Máme před sebou svědectví víry, ale historicky podložené, to znamená, že svědectví těchto zúčastněných je historicky prokazatelné.

Se skutečností zmrtvýchvstání stojí a padá celé křesťanství. Toho si byl vědom apoštol Pavel, když napsal: „A jestliže Kristus nevstal, marné je naše kázání, marná je vaše víra.“ (1 Kor 15,14)

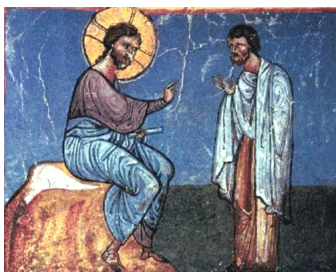
Uznat nebo neuznat zmrtvýchvstání znamená tedy věřit nebo nevěřit. Můžeme věřit? Příímý účastník zmrtvýchvstání, apoštol Jan, píše: „O tom, co bylo od počátku, co jsme slyšeli, vlastníma očima viděli... a čeho jsme se svýma rukama dotýkali, o Slovu života svědčíme a zvěstujeme vám.“ (1 Jan 1,1)

Zdroj: <http://www.katolik.cz/texty/vira/vira.asp>.

Úryvek z Youcat / Kurz víry / Začínáme!

Bernhard Meuser

... Před silou raného křesťanství se zhroutilo nahlodané prostředí řeckého a římského starověku. Ježíšovi učedníci postavili celý tehdejší známý svět na hlavu během pouhých několika generací.

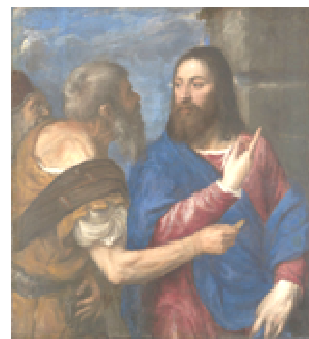

Člověk se však přece jen musí ptát: Jak bychom my, katoličtí křesťané, mohli opět získat tu vyzařující sílu, kterou jsme kdysi měli? V čem spočívá naše „vhodná příležitost“? Přijměme měřítko prvních křesťanů! Co měli oni, a my ne? Především měli tvář. Dále v sobě měli oheň. A za třetí měli odvahu.

Jak si získat tvář? Odvahou být jiný. Někteří naši současníci doporučují církvi, aby byla „normálnější“, aby mlčela o zázracích, skrývala to, co příliš vyčnívá, obrušovala hrany, snižovala požadavky a přizpůsobovala se světu. To je absurdní! Který poradce by poradil firmě Mercedes, aby vyráběla normálnější auta, ignorovala technický pokrok a vzala si za příklad trabanta...?

Křesťané měli odvahu být jiní náročným způsobem. Vášnivě se snažili prozkoumat svou víru. Tím se poněkud lišili od ostatních současníků. Leccos se o nich šušovalo, lidé jim připisovali hodně zlých věcí, dokonce je pronásledovali – ale nakonec se přece jen obraceli na „novou cestu“. Přesvědčivou sílu vyzařovala především jasná identita prvních křesťanů. Oni totiž nepovažovali svou víru za pouhou krásnou hypotézu, kterou lze podle potřeby nahradit něčím případnějším. Pokládali víru za pravdu. Jestliže to bylo nutné, dávali se kvůli ní předhodit lvům...

Úryvky z výroků a příběhů pouštních otců

O jednom z otců říkali, že po sedm let prosil Boha kvůli nějakému charismatu a dostal ho. I šel za nějakým velkým starcem a to s tím charismatem mu oznámil. Když to ten stařec slyšel, zarmoutil se a povídá: „Velká námaha.“ A pak řekl: „Běž a dalších sedm let pros Boha, aby ti ho odebral, poněvadž ti neprospívá.“ On tedy odešel a dělal to, dokud mu nebylo odebráno.

Někdo se zeptal jednoho starce: „Proč svou duši zanedbávám, když jdu ven pracovat?“ A stařec mu říká: „Protože nechceš vyplnit, co je psáno. Písmo přece říká: *Budu neustále velebit Pána, ustavičně je v mých ústech jeho chvála*. Ať už jsi vevnitř, nebo jsi venku, kamkoli jdeš, nepřestávej velebit Boha, slav svého Panovníka nejen činem a slovem, ale i myslí. Božství totiž není ohraničeno místem, ale je ve všem a svou božskou mocí drží všechno pohromadě.“

Někteří otcové vyprávěli, že byl jeden stařec, kterého Bůh odměnil velikými charismaty, a on si získal proslulost. Pro jeho ctnost došla jeho pověst až k císaři. A císař pro něho poslal, aby byl poctěn jeho modlitbami. Když se s ním setkal a dostal od něho velký duchovní prospěch, nabídl mu zlato. Stařec ho přijal, a když se vrátil k sobě, začal zvelebovat své pole i ostatní majetek. A přišel za ním jako obvykle nějaký posedlý a stařec tomu démonovi říká: „Vyjdi z toho Božího stvoření!“ Ale démon mu povídá: „Neslyším tě.“ Stařec na to: „Proč?“ A démon: „Protože jsi teď jako jeden z nás, když jsi zanechal starosti o Boha a zaměstnal ses starostmi pozemskou. Proto tě neslyším a proto nevyjdu.“

